

RINDERT KROMHOUT

De
dikke
billenbijters

Leopold

AVI E4

Negende druk 2023

Copyright © Rindert Kromhout 2008

Omslagtekening © Annemarie van Haeringen 2016

Copyright © illustraties *De billenbijters* en *Beesten in het nieuws*
Annemarie van Haeringen 1997 resp. 2001, all rights reserved

Copyright © illustraties *Vieze beesten* en *Katten vangen*

Jan Jutte 1995 resp. 1994

Omslagontwerp Nanja Toebak

Vormgeving binnenwerk Studio Cursief, Irma Hornman

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl

NUR 282 / ISBN 978 90 258 7032 4

In dit boek zijn opgenomen:

De billenbijters (1997)

Vieze beesten (1995)

Beesten in het nieuws (2001)

Katten vangen (1994)

alle verschenen bij Uitgeverij Zwijsen

De boeken zijn voor deze omnibus herzien en aangepast.

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier
met het FSC®-keurmerk. Zo helpen we waardevolle
bossen te behouden.

Meneer Bloem

‘Pompiedom, tralala!’ Zingend poetst meneer Bloem zijn tanden. Hij scheert zich en veegt wat spinrag van zijn bloes. ‘Bah, wat vies, dat spinrag,’ mompelt hij. ‘Blij toe dat die spin weg is.’

Meneer Bloem doet een lekker luchtje op. ‘En nu eerst...’ zegt hij, ‘... even met de billen bloot.’ Hij doet zijn broek omlaag en gaat op de wc zitten. ‘Even een grote boodschap doen. Pompiedom, tralala, AUWWW!!!’

Schreeuwend springt meneer Bloem op. Hij grijpt naar zijn bips en voelt... pijn, erge pijn. Iets scherp stak hem in zijn bil. Of nee, het leek wel of iets hem

heeft gebeten. Kreunend buigt hij zich over de wc. Niks te zien, vreemd.

Meneer Bloem voelt aan de wc-bril. Geen scherpe randjes. Vergist hij zich dan? Nee, de pijn is echt en de bloeddruppels ook. Meneer Bloem snapt er niets van. Nog een keer buigt hij zich over de wc. Niks. Hij plakt een pleister op zijn bil en daarna hijst hij zijn broek op.

Wat een raadsel, wat een raar begin van de dag.

Jannie de Jong

‘Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie heeft de mooiste BILLEN van het land?’

Trots staat Jannie de Jong voor haar spiegel. Ze staat er met haar rug naartoe en kijkt over haar schouder.

‘Wat zijn ze mooi, wat zijn ze rond.’

Jannie is dol op haar lijf. Dol op haar buik en dol op haar handen. Maar het allerdolst is ze op haar billen. Elke dag staat ze bloot voor de spiegel. Is er iemand zo mooi als zij?

Jannie zucht van plezier. Met een brede glimlach gaat ze op haar wc zitten. ‘Mooi...’ kreunt ze. ‘Zo mo... Aiii! Aiii!’

Jannie vliegt tegen het plafond. ‘Moord!’ gilt ze. ‘Moord!’ Ze grijpt naar haar billen, want die doen opeens ontzettend veel pijn. Snikkend kijkt ze in de wc. Het water beweegt een beetje, maar er is niets vreemds te zien.

Strompelend gaat Jannie terug naar haar spiegel. Ach kijk nou, kijk nou toch. Bloed aan haar billen, wat ontzettend. Huilend valt ze op haar knieën. Maar... Ze gaat rechtop zitten en houdt op met huilen. *Wie* heeft haar gebeten? Of... *wat* heeft haar gebeten? Vroeger beet haar hamster vaak. Maar ze

heeft geen hamster meer, dus die kan het niet zijn.
Langzaam loopt ze terug naar de wc. Niks te zien, wat
gek. Jannie is stomverbaasd, zo verbaasd dat ze even
de pijn vergeet.

‘Wat is hier aan de hand?’ vraagt ze aan de spiegel.

De dokter

Het spreekuur van de dokter begint. In de wachtkamer staan vier mensen.

‘Ga maar even zitten,’ zegt de dokter. ‘Ik roep wel wie er aan de beurt is.’

‘Nee, dank u,’ zeggen de patiënten in koor, ‘ik blijf liever staan.’

Verbaasd kijken de vier elkaar aan. ‘U ook? Blijft u ook liever staan?’

‘Liever wel, ja. Het is eh... mijn zitvlak.’

‘Wat erg voor u. Maar eh... bij mij is het ook mijn zitvlak.’

‘Bij u ook al? Ik heb hetzelfde.’

Al snel zijn de vier mensen druk in gesprek en er komen steeds meer mensen bij.

‘Ik kom ook voor mijn bips.’

‘Ik ook.’

‘Wat krijgen we nou?’ zegt de dokter. ‘Heerst er een besmettelijke ziekte, een ziekebillenziekte?’

‘Bij mij is het geen ziekte,’ vertelt een dikke man, ‘bij mij is het een *billenbijter*.’

‘Bij mij ook.’

‘Bij mij ook.’

‘Ja, het zijn de billenbijters!’

‘Billenbijters?’ vraagt de dokter.

‘Ja dokter, in de wc. Ik ging erop zitten om eh... nou ja, om uweetwel te doen, en opeens... hap!’

‘Zo ging het bij mij ook.’

‘Wat zit er dan in jullie wc?’ wil de dokter weten.

‘Geen idee, dokter. De billenbijters zijn een soort monsters.’

‘Wat voor monsters?’

‘Wist ik het maar. Ze zitten in het riool en af en toe komen ze naar boven. Maar toen ik in de wc keek, was er niks te zien.’

‘Bij mij ook niet.’

‘Bij mij ook niet.’

‘Vreemd, heel vreemd.’ Peinzend verdwijnt de dokter zijn spreekkamer in.

